

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2620202311
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2620202311.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudcov: JUDr. Anton Jaček a JUDr. Peter Duman, v právnej veci žalobkyne: Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta 8-10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484, proti žalovanému: Ing. I. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. I. XXX, XXX XX C. I., zastúpený advokátkou JUDr. Agatou Džačovskou, so sídlom Hviezdoslavova 315, 905 01 Senica, IČO: 37 847 759, o zaplatenie 11.309,- Eur, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Senica č. k. 5C/32/2020-39 zo dňa 14. decembra 2020 vo výroku II. o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II mení tak, že žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu.

II. Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výrokom I konanie zastavil a výrokom II rozhodol, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil citáciou § 144, 145 ods. 1, 256 ods. 1, 262 ods. 1 a 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a vecne tým, že žalobkyňa pred prvým pojednávaním vo veci samej, podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 04.11.2020, vzala žalobu v celom rozsahu späť a žiadala konanie zastaviť z dôvodu, že žalovaný škodu uhradil prostredníctvom poisťovateľa - KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441 (ďalej len „poisťovňa“) po vydaní platobného rozkazu, a to dňa 14.10.2020. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že zastavenie konania procesne zavinila žalobkyňa späťvzatím žaloby v celom rozsahu, a preto súd prvej inštancie uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže zavinením žalobkyne bolo konanie zastavené. Žalobkyňa v konaní žiadnym spôsobom nepreukázala, že zastavenie konania zavinil žalovaný, keďže žalobkyni náhradu škody zaplatila po vydaní platobného rozkazu poisťovňa, ktorá aj bola povinná plniť za žalovaného v zmysle poisťovej udalosti číslo 9500540346.

3. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalobkyňa, a to voči výroku II. Odvolanie podala z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Rozhodnutie súdu považuje za nesprávne a domnieva sa, že zastavenie konania nezavinila. Keďže žalovaný škodu neuhradil v lehote určenej žalobkyňou a škodu za neho neuhradil ani poisťovateľ ani po následných urgenciách, žalobkyňa bola nútená podať žalobu doručенú súdu dňa 08.09.2020. Okresný súd Senica vydal platobný rozkaz dňa 23.09.2020, č. k. 5C/32/2020-18. Žalovaný podal listom z 13.10.2020 odpor proti platobnému rozkazu, keďže mu poisťovateľ prisľúbil, že za neho škodu uhradí. Škodu poisťovateľ za žalovaného uhradil až dňa 14.10.2020 podľa výpisu úhrady zo systému Sociálnej poisťovne. Žalobkyňa teda dosiahla v spore

úspech na 100 %, žalovaný po vydaní platobného rozkazu škodu uhradil, teda nárok aj výšku škody uznal. Keďže bola žaloba vzatá späť z dôvodu, že škoda bola po vydaní platobného rozkazu uhradená, tak dôvodom na späťvzatie žaloby bolo konanie žalovaného - zaplatenie škody až po vydaní platobného rozkazu, nie konanie žalobcu. Navrhuje preto, aby odvolací súd výrok II zmenil tak, že súd priznáva žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný. Poukázal na to, že už v odpore uviedol, že škodová udalosť sa plní od roku 1999 a nemal žiadnu vedomosť o tom, že by nastali skutočnosti, pre ktoré by mala poisťovňa prestať plniť. Ihneď po prevzatí výzvy so žalobkyňou spolupracoval, oznámil jej, že osloví poisťovňu, poisťovňa taktiež spolupracovala a nebol dôvod pre podanie žaloby. Na základe toho, že došlo k predčasnému podaniu žaloby, žiada priznať trovy konania a trovy odvolacieho konania v plnom rozsahu.

5. K replike žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa. Uvádza, že sa nevedela domôcť práva na náhradu škody u poisťovne, ktorá už niekoľko rokov za žalovaného plnila, preto sa rozhodla vyzvať na náhradu škody priamo škodcu, a to žalovaného. Vo výzve žalobkyňa žalovanému poskytla 15 dní na splnenie povinnosti a jasne uviedla, že ak si túto povinnosť nesplní, žalobkyňa si uplatní svoje právo na súde. Žalovaný si do 01.09.2020 povinnosť nesplnil, a tak dňa 08.09.2020 žalobkyňa žalobu podala. Škoda bola uhradená až po vydaní platobného rozkazu dňa 14.10.2020 a dňa 04.11.2020 žalobkyňa vzala preto žalobu späť. Žalobkyňa má za to, že zastavenie konania nespôsobil. Žalovaný svojím prístupom k veci spôsobil zastavenie konania, a preto by mal znášať náhradu trov konania aj odvolacieho.

6. Žalovaný sa vyjadril k vyjadreniu žalobkyne. Poukázal na to, že žalobkyňa plnila za žalovaného cca 20 rokov a následne tieto náklady kompenzovala poisťovňa a to cca 20 rokov. V čase keď prestala plniť prechádzala poisťovňa organizačnou zmenou a tiež došlo k zmene pracovníka v poisťovni. Žalobkyňa vyzvala na úhradu žalovaného a tento od prvého dňa kedy sa dozvedel, že poisťovňa neplnila spolupracoval so žalobkyňou a urobil všetky kroky aj v poisťovni, aby došlo k plneniu, lebo si nebol vedomý skutočnosti, že by nastali akékoľvek skutočnosti, ktoré by mali za následok neplnenie zo strany poisťovne a o tomto boli informovaní aj pracovníci žalobkyne. Na základe tohto sa stále domnieva, že išlo o predčasné podanie žaloby a trvá na náhrade trov konania.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa [§ 357 písm. m) CSP], po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP], preskúmal rozhodnutie v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre zmenu uznesenia súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o nároku na náhradu trov konania (§ 388 CSP).

8. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 11.309,- Eur. Súd prvej inštancie uznesením napadnutým odvolaním vo výroku I. konanie vo veci samej zastavil a vo výroku II o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením. K zastaveniu konania došlo preto, že žalobkyňa vzala žalobu späť z dôvodu, že žalovaný škodu uhradil prostredníctvom poisťovne po vydaní platobného rozkazu, a to dňa 14.10.2020.

9. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správneho postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti náhrady trov konania strán sporu, keď súd žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to po tom, ako konanie vo veci pre späťvzatie žaloby zastavil.

10. Súd prvej inštancie odôvodnil napadnuté uznesenie ustanovením § 256 ods. 1 CSP, ktoré umožňuje strane, ktorá procesne zavinila zastavenie konania, uložiť povinnosť nahradiť trovy konania protistrane. Citované ustanovenie platí pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už

vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie vyjadrená v tomto ustanovení znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pojem procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie môže existovať na strane žalobcu, aj na strane žalovaného.

11. Pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 256 ods. 1 CSP je súd povinný vždy skúmať, či niektorá zo strán zavinila, že sa konanie muselo zastaviť. V prípade späťvzatia žaloby zásadne platí, že zastavenie konania zavinil žalobca, a nárok na ich náhradu patrí podľa § 256 ods. 1 CSP žalovanému. Toto ustanovenie je z obsahového hľadiska v podstate zhodné so skorším § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý stratil účinnosť 30.06.2016. Ustálená judikatúra týkajúca sa § 146 ods. 2 OSP je preto naďalej uplatniteľná (pozri nález Ústavného súdu SR z 20.03.2018, sp. zn. II. ÚS 569/2017, bod 21). Ak teda došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, možno žalovanému uložiť povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania, ak pre jeho správanie bola žaloba podaná dôvodne. Pokiaľ bola dôvodná žaloba vzatá späť pre správanie druhej strany sporu, nesmú ísť trovy konania na ľarchu žalobcu, aj keď ten svojím prejavom vôle zastavenie konania vyvolal. O dôvodnosti podania žaloby treba uvažovať z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovaného k požiadavkám žalobcu, čo znamená, že žaloba bola podaná dôvodne najmä v prípade, keď žalovaný po začatí konania žalobcu uspokojil, a to aj vtedy, ak by uspokojil žalobcu, hoci k tomu nemal právnu povinnosť. Ide najmä o situáciu, keď bola požiadavka žalobcu splnená neskorším správaním (konaním) žalovaného bez toho, aby o veci (meritórne) rozhodol súd. Pritom medzi správaním žalovaného a žalobným návrhom musí byť vecná spojitosť. V takom prípade má žalobca právo, aby mu žalovaný nahradil trovy, ktoré účelne vynaložil na uplatňovanie svojho práva. Z uvedeného potom vyplýva, že pri zodpovedaní otázky, ktorá zo strán z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania, treba vychádzať z porovnania toho, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal (podľa petitu) a dôvodom späťvzatia žaloby. Ak bolo dôvodom späťvzatia žaloby podanej dôvodne správanie žalovaného v súlade so žalobnou požiadavkou žalobcu, je nevyhnutné dospieť k záveru, že podaná žaloba dosiahla svoj účel a zastavenie konania preto v konečnom dôsledku zavinil žalovaný.

12. Žalobkyňa vzala žalobu späť z dôvodu, že žalobou uplatnená suma bola po vydaní platobného rozkazu uhradená. Pokiaľ ide o záver súdu prvej inštancie, že žalobkyňa v konaní žiadnym spôsobom nepreukázala, že zastavenie konania zavinil žalovaný, odvolací súd s ním nesúhlasí. Hoci úhradu žalovanej pohľadávky nevykonal priamo žalovaný, bol to on, kto kontaktoval poisťovňu s požiadavkou, aby za neho plnila z poisťnej udalosti číslo 9500540346 tak, ako doposiaľ. Pre úplnosť sa žiada dodať, že žalovaný nepopieral, že poisťovňa bola povinná plniť za žalovaného v zmysle poisťnej udalosti číslo 9500540346, teda žalobca mohol žalovať žalovaného aj poisťovňu, pretože obaja títo mali povinnosť plniť. Plnenie poisťovne malo v tomto prípade za následok splnenie dlhu žalovaného. Žalobkyňa dosiahla žalobou želaný účinok, teda uspokojenie svojej pohľadávky. V danom prípade nebola žaloba bezdôvodná a poisťovňa plnila na základe urgency žalovaného, teda k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovaného. Bez pochybností je tak preukázaná príčinná súvislosť medzi správaním sa žalovaného a späťvzatím žaloby. Preto možno jednoznačne konštatovať, že v prejednávanej veci došlo k splneniu podmienok na priznanie náhrady trov konania žalobkyňi pre procesné zavinenie zastavenia konania žalovaným. Žiada sa dodať, že pokiaľ je žalovaný povinný znášať trovy konania pre pochybenie poisťovne, ktorá žalobou uplatnený dlh nesplnila včas údajne len nedopatrením, žalovaný má vždy možnosť uplatňovať si voči svojej poisťovni tomu zodpovedajúci nárok.

13. Odvolací súd potom uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II o nároku na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmenil tak, že žalobkyňi priznal nárok voči žalovanému na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu (výrok I).

14. V odvolacom konaní bola plne úspešná žalobkyňa, a preto jej v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 CSP vznikol aj nárok voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (výrok II).

15. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto uznesenia, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

16. Senát krajského soudu přijal rozhodnutí poměrem hlasů 3:0.

Poučení:

Proti rozhodnutí odvolacího soudu je přípustné dovolání, ak to zákon připušta (§ 419 CSP).

Dovolání je přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu vo věci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo věci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej věci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej věci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolání je přípustné proti rozhodnutí odvolacího soudu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie soudu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacího soudu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho soudu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho soudu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolání v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolání podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolání môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolání môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolání, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolání sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho soudu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolání je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolání a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).